

Caravans en Slierecht 3

Nou was 'k gebleve bij de kampers. Bij ons stinge ze voorheen aan de Prelweg om d'n hoek van de Stesjonsweg, vlakbij 't rangeerterrain. Dà was nog voor ze 'n êêste officieel 'kamp' kregte toegeweze. Mêêstal stinge d'r nie meer dan drie of vier weunwaoges. Gezinne die leefde in aalle afzondering van de rest van Slierecht. Prachtige kleurrijke mense, percies zôôas ie ze kan van goejekôôpe kitscherige schilderije. Meziek hè 'k ze nooit hore maoke, mor wel herinner 'k me de kookpot op 't vuur buite en de olielantaeres. Ze bleve aaltijd mor kort. 't Was aaltijd besonder om die vreemdelinge daer te zien verschijne en tijdelijk daer te zien leve. Een tetaol aandere wèrld as dat wij in 't Slierechse gewoon wazze.

Vorige keer hà 'k 't over hullies vaak ontorechte slechte naam. Dà wij ok nie aaltijd eve netjies wazze bewees 'n familielid die achteraan de Stesjonsweg weunde. Hij hà vanuit z'n tuin, 't dêêl waer de bessestruike stinge, perfect zicht op de weunwaoges. De EKS was 'r nò nie, 't land van boer Smit was

nog onbebouwd en d'r liepe zellefs nog koeie en d'r was 'n houte stal. Mijn ome dook mêêstal op vrijdagavond de bossies in, nie om besse te plukke, maor meer om te kijke naer de verbôôje vruchte, gêên ouwe besse, mor veraal jonge. De jonge raaizigers gonge dan buite in d'n taail, keurig uit 't zicht van de weg, wel achter de weunwaoge, dus in 't zicht và mijn overiges hêêl aerdige oom. 'k Denk dat ie van geluk mag spreke dat ie nooit is betrapt. Zonder schrôôm vertelde die daer over, temenste aan diegene in de familie die nie meer naer de kaarek gonge.

De toestande voor de Romao wazze mensonterend, gêên verzieninge, gêên plee, gêên strôômend waoter, gêên electrao. Slôôtwaoter wier gebruikt tot de gemêênte voor een brandkraon zurregde. 't Enige dà 'k as kaaind zag wazze die prachtige weunwaoges, daer wou ik ok wel in weune. Dan ok mè zô 'n Amerikaanse slee d'r voor, je ken ze meschie nog wel, me van die vleugels aan d'n achterkant, of desnôôds een paerd, want zô kwamme ze eok nog langs in de jaere vijftig. Laeter in 1997 kwam 'k ze in Ierland nog tege met 'n authentieke weunwaoge. In 80 was 'k ok in dat land en kwam ik ze zellefs tege in aaige van zaaildoek gemaakte tentjies, met 'n zellefbouw kachel daerin, waervan de schoorstêên naer buitene stak. Een vollek dà met de nek wor aangekeke. 't Gekke is, as ie een praotjie mè ze maakt, dan blijke ze hêêl aerdig. Ja netuulijk weet 'k ok negetieve verhaole, ik kan ze uit aaige ervaring vertelle, maor waerom zou ik, 'k begriip ok hoe die zaoke onstaon. In Frankrijk wier 'k gewaaigerd op campings, 'k reej met 'n bestelbus, met daerachter een caravan. 'k Mos hemel en aerde bewege om te bewijze dà 'k gêên 'kôôpman' was.